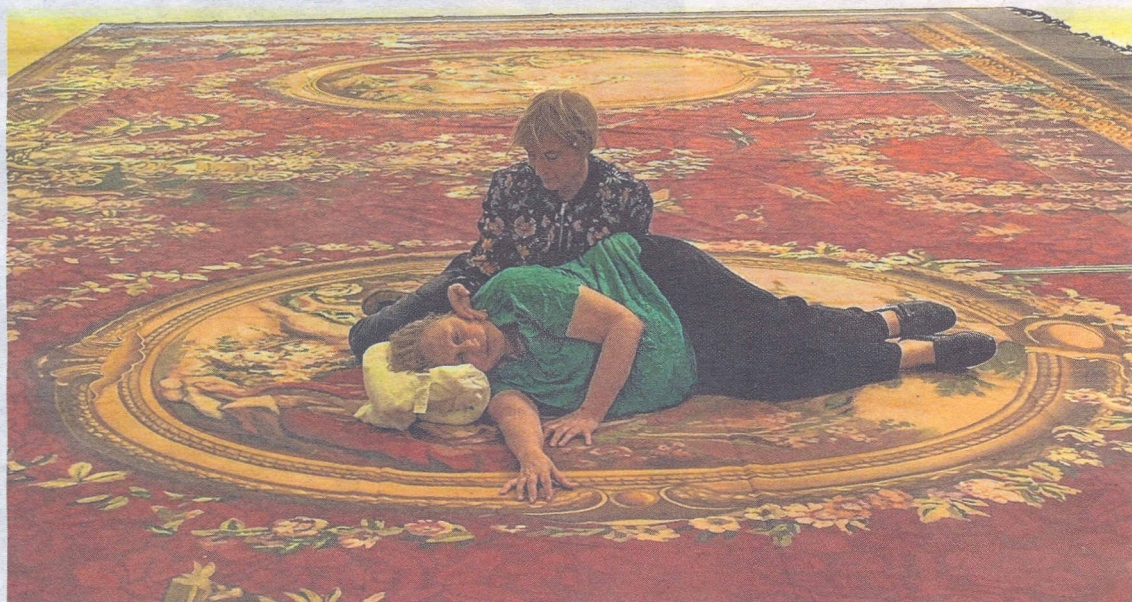

Dansen met de dood voor ogen

Jorge León bracht drie terminaal zieke patiënten in contact met dansers. Zijn filmportret, op de grens van leven en dood, troost en ontroert.

Choreografe Meg Stuart met Lidia in 'Before you go'. © rr

VAN ONZE REDACTEUR

GEERT VAN DER SPEETEN

De cineast en fotograaf Jorge León heeft een band met Topaz, het palliatief dagcentrum van Wim Distelmans aan het Brusselse UZ. Eerder maakte hij er al foto's en videoportretten, bestemd voor buitenlandse familieleden van de patiënten. Zo leerde hij hun behoefte kennen aan zelfexpressie, in hun omgang met het nakende einde.

Waar woorden tekort schieten, is er nog altijd beweging, moet León gedacht hebben. Voor zijn film *Before you go* inviteerde hij de dansers en choreografen Meg Stuart, Benoit Lachambre en Simone Aughterlony.

Hun ontmoeting met drie patiënten werd een behoudzame verkenning van elkaars terrein en intimiteit. Bij Lidia, die lijdt aan een extreme vorm van Parkinson, voltrekt het contact zich instinctief. Dansen is voor haar een tedere vorm van aanraken. Noël, die na de montage van de film aan kanker overleed, blijft bedachtzaam en vormbewust. Michel, ooit

De onbeholpenheid van het frêle, trage lichaam vormt de rode draad

zwaar verslaafd en dakloos, schept plezier in het creëren met gekleurde papierstroken. Zijn gesprekken met Benoit Lachambre zijn een echo van vroegere trips. León filmt de ontmoetingen als een echt creatieproces. Zoeken, herbeginnen, tot een echte uitwisseling komen: het zit er allemaal in. 'Het werk van deze dansers draait al vaak om manieren van overleven', zegt hij. 'Wat ze delen met de patiënten, is het besef dat we allemaal dood gaan. Die collectieve ervaring heeft de radicaliteit van deze studie bepaald. De omgang met het einde kan samen beleefd en getransformeerd worden.'

De film begint met de schokkende werkelijkheid. We volgen Lidia als ze wakker wordt en langzaam uit

bed opstaat, kreunend van de pijn. De onbeholpenheid van het frêle, trage lichaam vormt ook de rode draad in de film.

Voor de opnames verhuisde León naar de Munt. Naar de grote theaterzaal onder de immense kroonluchter, maar evengoed naar de decor- en kostuumateliers. Niemand kijkt daar op, als er in de goederenlift een doodskest opduikt of een personage in een pak van Magere Hein.

De opera is een evidente plek voor het kanaliseren van emoties. De dood wordt er uitvergroot tot dramatisch schouwspel. Op een ongecomplexeerde, lichtvoetige manier flirt León met theatersymboliek, zoals in de achtervolging en wisseling van (doods)kostuum tussen Michel en Simone Aughterlony. Maar evengoed creëert een treurzang uit *Dido and Aeneas* de juiste soundtrack voor deze fragiele film, waarnaar je geroerd blijft kijken.

'Before you go', tot 24/10 in cinema Galeries, Brussel.